

Sociale Organica als een basis voor de politiek

Inleiding

Het huidige politieke systeem in West Europa, in het bijzonder in Nederland, kenmerkt zich door een elite die zich laat kiezen in de volksvertegenwoordiging, en na de verkiezingen door coalitievorming met andersdenkenden in zee gaat. Daarbij wordt vaker door lobby's tot compromissen gevoerd die veelal flink afwijken van de verkiezingsbeloften. Dit staat ver weg van de burger, en bevredigt niemand. Daarop aangesproken, zeggen de politici dat zij weten wat goed voor de burger is, en de grote belangen dient. Waarom dit ver van de concrete werkelijkheid staat en hoe je er anders tegenaan kunt leren kijken, wordt in dit artikel nader belicht, vanuit de werkingen van het leven (en met als handvatten daartoe de astrofisie).

Democratie als ontwikkelingsmogelijkheid

In de Griekse oudheid was er sprake van vier politiek-organisatorische staatsvormen. Er was vanouds het totalitaire systeem, waarbij de koning absoluut en alleen heerste, veelal met een aantal raadsheren. Dan was er het hiërarchische systeem, waarbij een koning aan de top stond, die in afdalende ordening zijn leenheren had. Een derde systeem was de oligarchie. Hier werd een elite uitgezocht van kinderen die in het oog sprongen door hun kwaliteiten. In principe was hun komaf onbelangrijk, al waren sommige clans machtiger dan andere. Deze kinderen werden getraind naar lichaam, ziel en geest, ondergingen a.h.w. een inwijdingsweg. En als ze oud en rijp genoeg waren bevonden, werden zij opgenomen in een groep die het beleid over het betreffende land (of stadsstaat) voerde. In de Griekse stadstaten ontwikkelde uit de zich emanciperende burgers de democratie; een raad die de staat bestuurt. Ook hierbij was het begeleiden van jongeren een belangrijk item: de regenten namen meestal elk een vertrouweling onder de hoede, die zij inwijdden in leven en praktijk. Belangrijk voor iedere Griek, in wat voor beroep dan ook, was om enige tijd van zijn leven door te brengen in een tempel, mysterieplaats, om een inwijding te ondergaan.

In Europa zijn alle vier deze stadia doorlopen, met soms een terugval tot totalitaire vormen. Over het algemeen is er sprake van afgevaardigden, die oligarchische en aristocratische trekken hebben. Dit uit zich dan in indirecte verkiezingen (zoals een gekozen raad die ministers of een burgemeester kiest). Er is zodoende een regentencultuur ontstaan, waarbij de burger zich ver van de regelgeving voelt staan, en veelal enkel door lobbyen nog enigermate invloed kan uitoefenen op de besluitvorming.

Nieuw bij dit alles zijn de drie idealen die de Franse Revolutie met zich mee heeft gebracht: vrijheid in het geestelijke, gelijkheid in het sociale, en broederlijkheid in het economische. Dit als je die drie naar hun ware wezen tracht te doorgronden. In het politieke strijdveld van de laatste 200 jaren zijn verschillende groeperingen met een onderdeel van die samenhangende idealen aan de haal gegaan. De liberalen hebben de vrijheid eruit gelicht, welke zij echter voornamelijk hebben toegepast op het (sociaal-)economische, met als gevolg dat de broederlijkheid, die in het economische zou kunnen ontwikkelen, zich niet goed kon ontplooiën. De communisten en socialisten hebben vooral de gelijkheid als item eruit gelicht, maar ook zij hebben dit toegepast op het sociaal-economische, waarbij voorbij wordt gegaan aan de individuele vrijheid om zelf te bepalen wat men voor zijn ontwikkeling nodig heeft. Zij passen dus hun ideaal toe op het gebied waar broederlijkheid zou kunnen heersen, en gaan daarmee de vrijheid inperkend te lijf (met als gevolg totalitaire systemen in o.a. het voormalige oostblok). En de christen-democraten zijn ontstaan uit een behoefte naar godsdienstvrijheid, maar stammen uit het gebied van de broederlijkheid (de gemeente van gelovige zielen). Zij zijn zich echter ook weer meer en meer met het sociaal-economische gaan bemoeien (het beheren van God's schepping de aarde), en vormen nu veelal de rechts-behoudende vleugel binnen het politieke veld, daar waar het economische de doorslag geeft. Kortom: de drie genoemde idealen komen in onze democratie weinig tot niet tot hun recht, al worden ze vaak te pas en te onpas door politici in de mond genomen.

Wat aan al de bovenbeschreven ontwikkelingen ontbreekt, is de directe medezeggenschap van de burger, zoals de Germaanse voorouders nog wel hadden. Deze medezeggenschap in de vorm van een directe democratie (bv. door referenda, volksraadplegingen te houden) geeft hem verantwoordelijkheden. Daarbij hoort echter direct het scholingsaspect dat onze samenleving ontbeert. Anderzijds waarachtig inzicht in de organismen van de samenleving (niet de mechanismen van de maatschappij).

Organisatorische mechanismen in de maatschappij

De staat zoals die zich heeft ontwikkeld, heeft een aantal ondergeledingen uit zijn functioneren voortgebracht. Dat zijn:

-Een regering met een staatshoofd en een ministerraad als vertegenwoordiging hiervan; op middenschaal de provincies/regio's met Provinciale Staten en Commissaris van de Koningin, en op lokale schaal de stads(deel)raden met burgemeester en wethouders. In Nederland verder nog de Waterschappen.

- De ministeries en hun leger van ambtenaren, legerafdelingen en politiecorpsen.
- Het recht wordt geregeld door een juridisch apparaat.

Vanuit de samenleving zijn verschuillende burgerinitiatieven gegroeid, welke dan weer door de staat zijn ingevoegd:

- De kerken en hun organisaties.
- De onderwijsinstellingen; aanvankelijk vanuit de verschillende geloofsrichtingen.
- Zieken- en bejaardenzorg, instellingen en sanatoria.
- Cultuur, kunst, buurt- en verenigingsleven.

Op economisch gebied zijn gegroeid

- Productiebedrijven. Dit naast de reeds sinds onheuglijke tijden bestaande landbouw.
- Handel, winkels.
- Leefeenheden; vooral gezinnen, steeds meer alleenstaanden en samenleefgroepen.
- Dit heeft verschillende vormen van verkeer/transport teweeggebracht.

Dit zijn enige hoofdlijnen.

De staat heeft dit alles gebundeld, en de regering heeft samen met de volksvertegenwoordiging in wetsvoorstellen, onderhandelingen, compromissen en besluitvorming al deze initiatieven proberen te regelen. Zo is het openbaar vervoer ontstaan als (semi)overheidsorganisatie, en wordt het wegverkeer geregeld middels wegebouw, betaald vanuit belastingen.

Er is een gelede samenleving uit ontstaan, waarin de overheid middels wet- en regelgeving tracht orde en stuur aan te brengen, nog steeds vanuit de regentenmentaliteit, het idee dat zij het beste weten voor de burger. Overmatige regelgeving is een gevolg, waarbij de ene juridische uitspraak voor een bijzonder geval alle andere soortgelijke gevallen ook dekt. Ondoorzichtigheid en belangenverstrengeling (zoals het recente schandaal van de fraude bij wegebouwaannemers) zijn een gevolg van deze warboel. Er worden zaken geprivatiseerd zonder dat de gemiddelde burger daar weet van heeft. Deze is dan ook ruimschoots zijn vertrouwen kwijtgeraakt in de overheid.

Sociale organismen in de samenleving

De samenleving en maatschappij bestaan niet uit mechanismen, maar uit bezielde organische werkingen, dynamiek. De ervaring leert dat deze, net als elke menselijke organisatie, zich geleedt in zeven onderdelen, welke weer zijn te ordenen in drieën (zie mijn artikel in Bruisvat 5 over de organische zevensgeleding). Het gaat bij menselijke organisaties, in het klein (gezin, bedrijf) zowel als in het groot (de organisatie van een volk in een staat) namelijk om een inspirerend en zo leidend Aartsengelwezen. In het kort ziet het er in een landsstaat ongeveer zo uit:

Cultuur

- Onderzoek, religie: onderzoekinstellingen, kerkgenootschappen (Saturnus)
- Onderwijs, opvoeding: scholen, universiteiten (Jupiter)
- Bestuur: ministerraad, ministeries (Jupiter en Mars; Venus)
- Kunst en cultuur, w.o. verenigingsleven (Jupiter, Venus)

Middengebied

- De Staat als uitvoerder: leger, politie (Mars)
- Justitie (Mars/Venus)
- Democratische bestuursorganen: parlement (2 kamers), provinciale staten, stads(deel)raden (zon)
- Administratie en registratie; bureaucratie (Venus, maan)
- Zorg, gezondheid: ziekenhuizen, gezondheidscentra, instellingen (Venus)

Werk- en leefgebieden

- Handel, verkeer, communicatie (Mercurius)
- Registratie en belastingen (maan)
- Grondstoffen, bedrijven, consument en producent; huishoudens (maan)

Indien de regentencultuur zou kunnen worden overwonnen (de Jupitergeleding zich op zijn ware plaats zou houden) en het democratische orgaan van de volksvertegenwoordiging (het zonneorgaan) zich werkelijk in het midden zou bevinden, kom je tot een iets andere ordening:

Geestelijk; vrijheid

- Onderzoek, religie: onderzoekinstellingen, (Saturnus),
- Onderwijs, opvoeding: scholen, universiteiten (Jupiter)
- Kunst (Jupiter, Venus)

Rechtsgebied, het sociale; gelijkheid

- De Staat als uitvoerder: leger, politie (Mars)
- Rechtsplatform (Venus/zon)
- Platformfunctie, democratische bestuursorganen (zon)
- Administratie (Venus)
- Zorg (Venus)

Economisch; broederlijkheid, samenwerking

- Handel, verkeer en transport, communicatie (Mercurius)
- Registratie en belastingen (maan)
- Grondstoffen, bedrijven, consument en producent; huishoudens (maan)

Dit wanneer er minder verstrengeling van de overheid met het bedrijfsleven zou zijn en de staat zich met minder hoeft te bemoeien, enkel op terreinen waar veel frictie is. Dat houdt dus onder andere in dat veel (semi)overheidsdiensten als particuliere ondernemingen zouden ontwikkelen, en dat daarnaast er minder verstrengeling is van politieke en bedrijfsbelangen door bijvoorbeeld commissariaten. Dit kan onder andere wanneer de politici als in een oligarchie werkelijk geschoold zouden worden, wat sociaal-organisatorische vaardigheden betreft, maar ook wat morele waarden betreft. Een zekere mate van belangeloosheid is een vereiste; ministers die zichzelf veel geld toe eigenen is natuurlijk uit den boze, daar zij in wezen staatsdienaren zijn.

Een stapje verder gedacht in deze richting is deze. Heb je een directe volksraadpleging zoals in de Germaans tijd het ding, waarbij ieder die zich geroepen voelde zijn zegje kon doen en waar ook bindend naar geluisterd werd (in tegenstelling tot voorlichtings- en inspraakavonden), ofwel een midden (zonne) orgaan bij uitstek, dan overkom je die bedilzucht van de regentenmentaliteit.. Vaak kan uitpraten terplekke ook veel regelgeving voor andere gevallen voorkomen. Daartoe dien je een aantal staatsrechterlijke uitvoerders op te leiden (zoals in de oligarchie) die terplekke oordelen kunnen wijzen die bindend voor elk zich voordoend probleemgeval zijn; dat gaat een stuk verder dan volmachtiging. Deze staatsdienaren zullen een gedegen scholing in recht en ook sociale vaardigheden dienen te ondergaan, een scholingsweg zoals bedoeld in de oude oligarchie. Dit is een model dat vooral op lokale schaal dient te worden toegepast; aan de basis, waar in buurtschappen de burger zijn zegje kan doen. Dit zal de burger een stuk beter kunnen motiveren.

Anderzijds dient het economische leven altruïstischer te worden, wat nu nog niet of nauwelijks het geval is; het eigenbelang en machtsmonopolisatie heerst volop. Dit komt mede omdat de gehele vanuit de samenleving omhoog komende impulsen stammen uit de behoeften van de mensen. Er zijn twaalf richtingen van waaruit de behoeften komen; de astrofiele leert dat deze komen vanuit de twaalf levensgebieden (die in een horoscoop met de huizen worden aangeduid). Deze dienen in het zevenledige sociaal-organisatorische organisme te worden ingepast, en in een staat gaat dat te pas en te onpas, veelal achter de feiten aanlopend.

Wanneer men in een rechtszitting goed waarneemt, kan men het organisme van justitie in zijn goed en malfunctioneren goed waarnemen; wanneer iedere speler zich aan de regels houdt, verloopt het proces volgens strakke banen. Iets dergelijks gebeurt ook in een staat. Afspraken kunnen daarbij het functioneren veranderen.

De twaalf basale behoeften

De eerste basisbehoefte is de wereld te ontmoeten en zichzelf erin te realiseren door te doen. Ieder doet dat op eigen wijze, en kan zich hierdoor ontwikkelen in de wereld. Binnen bestuurlijke organisatie van een gemeente of land wordt dit gericht in bijvoorbeeld sport, buurtwerkcurusaanbod en werkbemiddeling. Dit natuurlijk in

zoverre deze geen burgerinitiatieven omhelst. (Komt overeen met het eerste huis in de horoscoop, de rechtopgang van de gestalte bewerkstellend)

De tweede basisbehoefte is die van een houvast op en aan het aardse, door bezit, goederen. Ook de behoefte om door kunstzinnige transformatie iets met de aarde en leefomstandigheden te kunnen doen. Je komt hier dus uit op geld en bankwezen, onroerend goed (makelaardij); daarnaast op kunst. Op organisatorisch niveau wordt dit behandeld door economische zaken, administratie, rekencommissies, daarnaast het kunstbeleid. (Komt overeen met het tweede huis, afspiegeling van de spraakorganisatie en schildklier)

De derde basisbehoefte behelst indrukken en uitwisseling. Daarmee kom je op informatiestromen en onderwijs en media. Op organisatorisch gebied geeft het een wens tot openbaarheid van bestuur, voorlichting, het huidige dualistische bestuursstelsel op gemeentelijk niveau (de raadscommissies die kaders stellen voor het college van B & W) en mediabeleid. (Komt overeen met het derde huis, afspiegeling van de longfunctie)

De vierde behoefte is die van een huiselijke omhulling om gevoelens en ervaringen in te kunnen verwerken. Het geeft aanleiding tot interieurarchitectuur, lichamelijke verzorging en voeding. Op organisatorisch niveau volkshuisvesting, kinderopvang, zielezorg (bijvoorbeeld van allochtonen). (komt overeen met het vierde huis, de ethermaag waarin het nog onverteerde zielebereik ligt)

De vijfde behoefte is het vanuit zichzelf in de omgeving uitdrukken en daarmee sturen in het sociale (uitwerking van de hartfunctie, het vijfde huis). Dit uit zich in hobby's, uitgaan, kansspelen, kleding. Ook de effectenbeurs is hiervan een voorbeeld. Op organisatorisch gebied kom je hier op toerisme, recreatie, het horecabeleid, VVV. Echter ook staatslieden als voorbeelden van bemiddeling, en in directe zin de democratie als sturingsorgaan voor gewone burgers.

De zesde behoefte is die van dienstbaarheid, waarbij analyse en kritiek exponenten zijn (spiegeling van de darmfunctie, het zesde huis). Je komt hier in maatschappelijk opzicht uit bij geneeskunst, therapie en adviesbureaus. Op bestuurlijk niveau krijg je hier te maken met verkeer, adviserende taken (zoals in stedelijke ordening, transportbeleid) en gezondheidszorg. Inspectie van waren, onderwijs om de boel goed te laten verlopen.

De zevende behoefte is die van zich open willen stellen voor een ander en met deze in sympathie willen meebewegen; het sociale oerfenomeen (afspiegeling van het zevende huis, de dragende bekkenfunctie). Je komt hier maatschappelijk uit op bemiddeling, huwelijk, psychische zorg en juridische vraagstukken, dus justitie. Op bestuurlijk niveau de burgerlijke stand, justitie en beleid in psychologische hulp.

De achtste levensbehoefte hangt samen met intensiteit, het uitdagen van het leven en de dood. Dit omvat op levensprocessen te kunnen krijgen; kan ook met machtsuitoefening en beheer van bezit samenhangen. Daarmee kom je op maatschappelijk niveau uit op beheer van grotere organisaties zoals bedrijfsorganisaties, het geldwezen, notariële zorg, en het leger om orde te houden in de dynamiek van de samenleving, prostitutie. Op innermenselijk niveau kom je bij scholing, occultisme, magie uit. Ook begrafenisondernemingen. Bestuurlijk niveau werk je hier met de politie en het leger, het bankwezen (wat helaas van de staat is losgekoppeld). Daarnaast beleid in lijkenzorg (crematie, begraafplaatsen). (Een afspiegeling van het achtste huis, vanwaar de kundalinistroom en als afgeleide de geslachtskrachten)

De negende behoefte is die aan horizonverbreding en geestelijke groei. Dit uit zich in boeken, opleidingen, sport, reclame/propaganda, en ook religieuze handelingen en belevingen. Maatschappelijk kom je dan uit bij sportverenigingen, hogere opleidingsinstituten (hogescholen, universiteiten), kerkorganisaties, sportverenigingen, uitgeverijen. Op bestuurlijk niveau de organisatie en sturing van deze gebieden; zoals onderwijsbeleid, kerkorganisatie, reclamebeleid. (Spiegeling van het negende huis, vanwaar de opstreefkracht vanuit de dijen)

De tiende behoefte is die van de afbakening van de eigen identiteit door het nastreven van een positie, status, beroep. Op maatschappelijk niveau geeft het inzicht in de geleding, staatseconomie en beroepstrainingen. Op bestuurlijk niveau de handhaving van de openbare orde, officier van justitie, politie- en legeropleidingen, bestuurlijke organen in zoverre deze niet zijn gekozen maar de staat of gemeente vertegenwoordigen (ministerraad, college van B&W). Daarnaast ruimtelijke ordening en stedelijk beheer. (Spiegeling van het tiende huis, samenhangend met de gewrichten die beweeglijkheid binnen geleidingen mogelijk maken)

De elfde behoefte is die van warmte-uitwisseling. Dat geeft aanleiding tot het culturele leven, eigenlijk de gehele samenleving als sociaal organisme, maar meer specifiek zich uitdrukkend in verenigingen, culturele centra; daarnaast telecommunicatie en verkeer. Op bestuurlijk niveau krijg je hier te maken met cultuurbeleid, maatschappelijk welzijn, vervoer, en de organisatie van aanleg van kabels en leidingen. (Overeenkomend met het elfde huis, de spiegeling van onderarmen en -benen waar in de spieren het lot naar de ander ligt besloten)

De twaalfde behoefte behelst innerlijke rijkdom en eenheidsbeleving met God, mens en wereld. Het heeft naar buiten toe een wat oplossend vermogen. Op maatschappelijk niveau kom je hier uit bij inrichtingen, ziekenhuizen, kloosters, het opgaan in roes, waardoor drugs. Daarnaast vuilophaal, meditatie, mythen. Op bestuurlijk niveau krijg je hier te maken met ziekenhuis en inrichtingen beleid, vuilophaal en verslaafdenproblematiek. (Een afspiegeling van het twaalfde huis, samenhangend met handen en voeten, daar waar we ons met de wereld verbinden en erin uitstromen).

De staat of gemeente heeft vanuit de beheerdersmentaliteit (Jupiter) de volgende twaalfheid in commissies of departementen toegekend (afkomstig van de dierenriem)[Noot: per staat of gemeente kunnen deze engszins verschillen]:

- I Sport, buurtwezen, werk/sociale dienst
- II Middelen
- III Informatie/voorlichting, onderwijs
- IV Volkshuisvesting, kinder- en jeugdzorg
- V Recreatie en toerisme; bestuurlijke vorm
- VI Verkeer, warenkeuring, inspectie
- VII Maatschappelijk werk (gezondheidszorg, psychologische zorg)
- VIII Economische zaken, leger en politie
- IX Educatie, eventueel onderzoek
- X Openbare orde, veiligheid, ruimtelijke ordening
- XI Cultuur, maatschappelijk welzijn, transport
- XII Volksgezondheid

Deze zouden op volgende zevenledige wijze op bestuurlijk niveau geordend kunnen zijn:

- Onderzoek (Saturnus)
- Beleid (Jupiter)
- Management (Mars)
- Democratisch overleg (zon)
- Administratie en schoon innerlijk milieu (Venus)
- Communicatie en vervoer, transport (Mercurius)
- Werk- en leefwereld, uitgedrukt in belastingen en registratie (maan)

Waar de overheid zich wel en waar niet mee dient te bemoeien

Heb je een inspraak-zonne-orgaan dat is georganiseerd op lokaal niveau met een terzake kundige en gemachtigde staatsdienaar zoals boven is beschreven, dan hoeft de regering zich niet met elk bijzonder geval te bemoeien op zodanige wijze dat het een algemene geldigheid zou krijgen. Spaart een hoop juridische en wetsvoorstelkosten.

Op de genoemde drie gebieden:

- Met de vrijheid van meningsuiting kan iedereen zijn zegje doen zonder dat dat direct bindend voor zijn daden hoeft te zijn. Er kan over en weer worden geluisterd. Voorkomt een hoop gelobby.
- Wat betreft gelijkheid: hier dient men te wegen in democratische oordeelsvorming. Een oordeel op maat, en niet als grootste gemene deler voor iedereen door jurisdictie, waarbij wordt voorkomen dat regel zich op regel stapelt.
- Bij broederschap dient men er rekening mee te houden dat de individuele behoefte van het individu telt: het persoonlijke karma en de individuele wil die hiermee samenhangt kunnen als belangrijkste uitgangspunt worden genomen. Dat overkomt het maken van een eenheidsworst. Het gaat hier om het scheppen van warme geldstromen, niet zozeer van geregelde via vastgestelde normen. Men kan per individu kibekijken wat zijn ontwikkelingsbehoeften zijn. Daardoor zal het economische nog een heel stuk aan altruïstische dienen te winnen, want nu wordt enkel naar winstmaximalisatie gekeken, en is de wens van iemand die het financieel gemaakt heeft, ogenschijnlijk belangrijker dan van een ander.